

σωματικῆς ὁμοιότητος). *Ἰδιος κί ἀπαράλλαχτος. Τὸ ρολόι σου εἶναι ἀπαράλλαχτο μὲ τὸ δικό μου. *Ἦταν ἀπαράλλαχτη ἡ ὑπογραφή του κοιν. *Απαράλλαχτος ὁ *φ-φέντης εἶναι Ρόδ.

*ἀπαραιτίστος ἐπίθ. ἀπαραιμάτ'στους Μακεδ. (Χαλκιδ.)

*Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *παραιμιτιστός < *παραιμιτίζω, παρ' ὃ καὶ παραιματίζω.

*Ὁ μὴ διαπερασθεὶς εἰς τὰ μιτάρια καὶ τὸ ὕφαντικὸν κτένι, ἐπὶ τοῦ στήμονος: *Απαραιμάτ'στου τό *χου τοῦ διασίδ'.

ἀπαράμοιαστος ἐπίθ. ἀπαρομοίαστος Λεξ. Μ. *Ἐγκυκλ. Δημητρ. ἀπαρόμοιαστος ΜΜαλακάσ. *Ἀσφόδ. 158 — Λεξ. *Ἐλευθερουδ. Πρω. Δημητρ. ἀπαράμοιαστος ΑΜελαχριν. ἐν *Ἀνθολ. Η' Αποστολίδ. 246.

*Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *παραιμοιαστός < παραιμοιάζω, παρ' ὃ καὶ παρομοιάζω.

*Ἐκεῖνος τὸν ὅποιον δὲν δύναται τις νὰ παρομοιάσῃ πρὸς ἄλλον, ἀσύγκριτος, ἐπὶ προσώπων καὶ πραγμάτων: Ποιήμ.

*Ψηλότερα *ς τὸν ἑβδομο κανέναν δὲ θ' ἀνέβη παρὰ ὅποιος ἀπαρόμοιαστος, χάρισμα θεῖκὸ ΜΜαλακάσ. ἐνθ' ἄν.

Μὰ ἡ τέχνη του, ἀπαράμοιαστη, ἔφτανε ὅ,τι εἶχε ὁ νοῦς του σὰν τὴ σαγίττα τὴ σειστή, τὸ ἀλάθευτο σημάδι ΑΜελαχριν. ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀπαράβαλτος.

ἀπαραντούριστος ἐπίθ. ἀμάρι. ἀπαράδούριστος Νάξ. (*Ἀπύρανθ.)

*Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *παραντουριστός < παραντουρίζω.

*Ὁ μὴ ἐκ μέθης παραπαίων, ὁ μὴ τρικλίζων: Σὰ βαρδουρισμένους εἶναι πάλι. — Μὰ πότε δὲ εἶν' ἀπαράδούριστος;

ἀπαρπώνετος ἐπίθ. Κρήτ. Πόντ. (Τραπ. κ. ἄ.) κ. ἄ. *Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *παρπονετός < παρπονεῖμαι.

*Ὁ μὴ παραπονούμενος, ὁ μὴ μεμψιμοιρῶν ἐνθ' ἄν.: Οὗλοι παραπονεθήκανε καὶ οὐ μόνον ἔμεινες ἀπαρπώνετος Κρήτ. *Απαρπώνετος ἐν' Τραπ. κ. ἄ. Συνών. ἀπαρπώνετος.

ἀπαρπώνευτος ἐπίθ. ΓΨυχάρ. Ζωή κι ἀγάπ. 28.

*Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *παρπονευτός < παρπονεύομαι.

*Απαρπώνετος, ὁ ἰδ.: Δέκα νομάτοι μπορούσαν νὰ πλαγιάσουνε . . . ἀπαρπώνευτοι *ς τ' ὁμορφο δέντρο.

ἀπαρσινόχαστος ἐπίθ. Πόντ. (Τραπ.)

*Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *παρσινόχαστος < παρσινόχάζομαι.

*Ὁ μὴ στοχαζόμενος πολὺ, ὁ μὴ προσέχων, ἀπρόσεκτος.

ἀπαράσειρτα ἐπίρρ. ἀμάρι. ἀπαράσειρτα Κρήτ.

*Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀπαράσειρτος.

*Ἀσάρωτα, ἀσκούπιστα: *Ἐπαε εἶν' ἀπαράσειρτα.

ἀπαράσειρτος ἐπίθ. ἀμάρι. ἀπαράσειρτος Κρήτ.

*Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *παρσειρτός < παρσειρνῶ.

*Ὁ μὴ σαρωθεὶς, ὁ μὴ σκουπισθεὶς: Τὸ σπῆτι - τὸ ἁλῶνι εἶναι ἀπαράσειρτο. *Ὁ στάβλος εἶναι ἀπαράσειρτος. Συνών. ἀσάρωτος, ἀσκούπιστος.

ἀπαράτηρητος ἐπίρρ. λόγ. σύνηθ.

*Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀπαράτηρητος.

Κατὰ τρόπον ὥστε νὰ μὴ παρατηρηταί τι, ἀθεάτως: *Ἡ γκάφα του πέρασε ἀπαράτηρητα. *Απαράτηρητα περνάει ἀπὸ τὴ γειτονιά μας. *Ἡ γεροτὴ του πέρασε ἀπαράτηρητα.

ἀπαράτηρητος ἐπίθ. λόγ. σύνηθ. ἀπαράτηρετος Πόντ. (*Ἰνέπ.)

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. ἀπαράτηρητος.

*Ὁ μὴ παρατηρηθεὶς, ὁ διαλαθὼν τὴν προσοχὴν τινος ἐνθ' ἄν.: Μπήκε μέσα *ς τὸ σπῆτι ἀπαράτηρητος. *Ὁ λογαριασμός πέρασε ἀπαράτηρητος. *Ἀφησε τὰ λάθη ἀπαράτηρητα. || Παροιμ. φρ. *Ὁ λύκος ἀπαράτηρετος (ἐπὶ τοῦ μὴ λεπτολόγου) *Ἰνέπ.

***ἀπαρὰχόλιαστος** ἐπίθ. ἀπαρὰχόλιαστος Πόντ. (Τραπ.)

*Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *παρὰχολιαστός < παρὰχολιάζω, παρ' ὃ καὶ παρὰχολᾶσκουμαι.

*Ὁ μὴ ἐξοργισθεὶς, ὁ μὴ θυμώσας πολὺ. Συνών. ἀχόλιαστος.

ἀπαρὰχώρητος ἐπίθ. λόγ. σύνηθ. καὶ δημῶδ. Πελοπ. (*Ἀρκαδ.) κ. ἄ.

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. ἀπαρὰχώρητος.

*Ὁ μὴ παρὰχωρηθεὶς: *Απαρὰχώρητο δικαίωμα λόγ. σύνηθ. *Απαρὰχώρητο χωράφι *Ἀρκαδ. Πβ. ἄδοτος.

ἀπαράχωστος ἐπίθ. ἀμάρι. ἀπαράχωστος Λεξ. Γαζ. (λ. ἀκήδεστος) ἀπαράχουτους Μακεδ. (Σιάτ.)

*Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. παρὰχωστός.

*Ὁ μὴ καλυφθεὶς διὰ χώματος, ἄθαπτος ἐνθ' ἄν.: *Απαράχουτον ἔχ'ν ἀκόμα τοῦ νικρὸ Σιάτ. Συνών. ἄθαπτος I.

***ἀπαράψητος** ἐπίθ. ἀπαράψητος Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.)

*Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *παρὰψητός < παρὰψηνῶ.

*Ἐκεῖνος ὁ ὅποιος δὲν ἐψήθη ὑπὲρ τὸ δέον, ὁ μὴ πολὺ ψημένος: *Απαράψητον ἐν' τὸ κρέας Χαλδ. *Απαράψητα εἶναι τὰ φασούλα αὐτόθ.

ἀπαργὰ ἐπίρρ. Πόντ. (Τραπ.)

*Ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ ἐπίρρ. ἀργά.

Μετὰ πολὺν χρόνον, πολὺ ἀργά: *Απαργὰ ἔρθεν - εἶδ' αὐτον.

***ἀπαργοῦ** ἐπίρρ. ἀποεργοῦ Κάρπ. (*Ἐλυμπ.)

*Ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ ἐπίρρ. ἀργὰ κατὰ τὰ εἰς - οὐ ἐπίρρ.

Πρὸ πολλοῦ χρόνου: *Ἀσμ.

*Ἀποεργοῦ τὸν εἶαμε *ς τῆς ἐρημιάς τὰ ὄρη,

*πίματος ἦτο σύσσωμος καὶ θερμοσκοτωμένος

(μοιρολ. εἶαμε = εἶδαμε, *πίματος = αἰμόφυρτος).

ἀπαργῶς ἐπίρρ. Πόντ. (Τραπ. κ. ἄ.)

*Ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ ἐπίρρ. ἀργῶς.

Λίαν βραδέως, πολὺ ἀργά: Φρ. *Αργῶς κί ἀπαργῶς (βραδύτατα).

ἀπαρέσκω Χίος (Χαλκ. κ. ἄ.)

Τὸ ἀρχ. ἀπαρέσκω.

*Ἀπαρνοῦμαι: *Ἐν σ' ἀπαρέσκω.

ἀπαρξίζικον Τσακων. ἀπαρξίζικον Τσακων.

*Ἀγνώστου ἐτύμου.

Φέρομαι τραχέως πρὸς τινα. Συνών. ἀπαρίζικον, ἀποπαίρνω.

ἀπαρήγητος ἐπίθ. ἀμάρι. ἀπαρήγητος Ρόδ. (Φάν. Σορον.)

*Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *παρηγητός < παρηγῶ.

